



**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, dnia 21 stycznia 2026 r.

NR.8361.144.2025

**Sebastian Kuryłowicz
ENEO Sebastian Kuryłowicz
Polska Wieś 44
62-270 Kłecko**

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 1 oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 oraz ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1529) zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Sebastianowi Kuryłowiczowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: ENEO Sebastian Kuryłowicz, Polska Wieś 44, 62-270 Kłecko (NIP: 7661969397), karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Należność tytułem wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

W dniu 4 września 2025 r., inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia NR.8361.144.2025 z dnia 3 września 2025 r., przeprowadzili kontrolę w składzie węgla w Kłodzinie 6A, 62-290 Mieścisko, prowadzonym przez przedsiębiorcę Sebastiana Kuryłowicza, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: ENEO Sebastian Kuryłowicz, Polska Wieś 44, 62-270 Kłecko (NIP: 7661969397).

Inspektorzy ustalili, że w dniu kontroli w ww. składzie, w ofercie handlowej znajdowały się następujące rodzaje paliw stałych: węgiel kamienny orzech (luz), węgiel kamienny groszek (luz), węgiel kamienny groszek (workowany).

W dniu przeprowadzenia kontroli, pobrano do badań próbki (próbki oraz próbkę kontrolną) jednego rodzaju paliwa stałego, tj.: węgla kamiennego orzech (luz) o nominalnej górnej wielkości ziarna 80 mm, z pryzmy o ogólnej masie 20 t. Pobrane próbki zostały oznaczone numerami wskazanymi przez upoważnionego dyspozytora UOKiK (próbka nr: 0116/25/4750, próbka kontrolna nr: 9554/25/4750). Oznakowania próbek dokonano w sposób określony w art. 17 ust. 2 ustawy, które następnie zostały zaplombowane przez inspektorów, w sposób uniemożliwiający usunięcie oznaczenia z próbki oraz otwarcie worków bez naruszenia plomb. Na okoliczność pobrania próbki oraz próbki kontrolnej sporządzono protokół pobrania próbek paliw stałych nr 00010 z dnia 4 września 2025 r., w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, który jeden przekazano przedsiębiorcy. Jednocześnie kontrolowany okazał świadectwo jakości dla tego paliwa o numerze 122/PW/09/2025, z dnia 3 września 2025 r.

Pobraną do badań próbkę paliwa (nr próbki: 0116/25/4750) przebadano w laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., z siedzibą w Warszawie, Laboratorium SGS Polska w Pszczynie, Pracownia Paliw Stałych, akredytowanym przez Polskie Centrum Akredytacji, posiadające certyfikat akredytacji nr AB 313 oraz Jednostkę Inspekcyjną SGS Polska Sp. z o. o. akredytowaną przez Polskie Centrum Akredytacji, posiadającą certyfikat akredytacji nr AK 013.

Na podstawie protokołu z badań Nr 20/200004203/427-007 z dnia 12 września 2025 r. stwierdzono, że wartość parametru „Zawartość części lotnych” jest niezgodna z wartością wskazaną przez przedsiębiorcę w przekazanym świadectwie jakości. Wartość wskazana przez przedsiębiorcę to: 35 %, wynik badania to: 43,46 % (odchylenie $\leq 35 + 0,7$).

Zgodnie z treścią art. 22 ust. 7a ustawy, badanie próbki kontrolnej (nr próbki: 9554/25/4750) przeprowadzono z urzędu.

Na podstawie protokołu z badań Nr 20/200004203/427-007K z dnia 17 września 2025 r., stwierdzono, że wartość parametru „Zawartość części lotnych” jest niezgodna z wartością wskazaną przez przedsiębiorcę w przekazanym świadectwie jakości. Wartość wskazana przez przedsiębiorcę to: 35 %, wynik badania to: 42,41 % (odchylenie $\leq 35 + 0,7$).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 30 września 2025 r., zapoznał kontrolowanego przedsiębiorcę z wynikami badań oraz przekazał ww. protokoły z badań.

Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzono, że pobrane do badań paliwo stałe - węgiel kamienny orzech, w zakresie zbadanego parametru „Zawartość części lotnych” jest niezgodne z tożsamą wartością ww. paliwa stałego, ujętą w wystawionym i przekazanym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości paliwa stałego nr 122/PW/09/2025, z dnia 3 września 2025 r.

Zgodnie z treścią art. 35a pkt 9 lit. b ustawy - przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Jak ustalono podczas kontroli, wartość pobranego do badań paliwa stałego, wprowadzanego do obrotu przez stronę w dniu 4 września 2025 r., wynosiła 26 000,00 zł brutto.

Pismem z dnia 16 grudnia 2025 r. (doręczonym stronie w dniu 22 grudnia 2025 r.), Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa, strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania oraz wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami. Ponadto, stronę poinformowano, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z treścią art. 35d ust. 4 ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ zwrócił się również do strony o przesłanie informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli (tj.: 2024 rok), w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia wynikającego z art. 10 § 1 Kpa, zastosowała się jednak do wezwania podając informację o wielkości sprzedaży paliw stałych w 2024 roku.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, po analizie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału, nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary. Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „*Organ administracji publicznej, w drodze decyzji,*

odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub,*
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w tym przypadku, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Strona w przesłanej korespondencji e-mailowej z dnia 5 września 2025 r., poinformowała o zaprzestaniu naruszania prawa oraz przedstawiła dowody w postaci przesłanego dokumentu sprzedaży wraz z wystawionym do niego świadectwem jakości paliwa stałego. Natomiast, okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie z pewnością nie jest znikoma, gdyż wartość parametru „Zawartość części lotnych” jest niezgodna z wartością wskazaną przez przedsiębiorcę w przekazanym świadectwie jakości. W myśl art. 6c ust. 1 ustawy, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 - świadectwo jakości. Świadectwo jakości jest potwierdzeniem spełnienia przez paliwo stałe wymagań jakościowych, a w większości przypadków jest również deklaracją wprowadzającego, informującą, że oferowane przez niego paliwo stałe posiada lepsze niż minimalne parametry jakościowe. Należy wskazać, że już na etapie prac legislacyjnych, przed wprowadzeniem przez ustawodawcę omawianego obowiązku przedsiębiorcy, podkreślone zostało szczególne znaczenie tej kwestii - również w aspekcie ochrony interesów konsumentów.

Świadectwo jakości jest zatem istotnym elementem, nie tylko z punktu widzenia ustawodawcy, którego celem jest wykluczenie z obrotu paliw złej jakości, ale i z punktu widzenia wprowadzającego, który oferując paliwo stałe lepszej jakości, łatwiej znajduje nabywców. Deklaracja przedsiębiorcy, zawarta w świadectwie jakości ma też ogromne znaczenie dla konsumentów, którzy otrzymują w ten sposób rzetelną i wyczerpującą informację na temat oferowanego paliwa stałego, o ile dane w świadectwie jakości są zgodne ze stanem faktycznym i mogą kierować się decyzją o zakupie paliwa w oparciu

o prezentowane w świadectwie jakości informacje, z których mają prawo skorzystać przed jego zakupem. Sporządzając świadectwo jakości, wprowadzający musi więc tak określić parametry, żeby nabywający otrzymał paliwo o zadeklarowanej jakości. Dochowując należytej staranności, wprowadzający powinien wystawiać dokumenty jakościowe rzetelnie i zgodnie ze stanem faktycznym, tak aby deklaracja przedsiębiorcy nie wprowadzała w błąd konsumentów co do jakości zakupionego paliwa stałego.

Na kanwie podobnej sprawy, podkreślając doniosłe znaczenie oceny zgodności świadectwa jakości ze stanem rzeczywistym, trafne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wskazując w wyroku z dnia 22 czerwca 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 1791/22, że *„Działanie polegające na wskazywaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje, podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę. Należy przy tym mieć też na uwadze treść uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (por. druk nr 2087 Sejmu VII Kadencji), określający cel wystawiania świadectwa jakości paliw, że równie ważne jest, aby świadectwo odzwierciedlało stan rzeczywisty wprowadzanego do obrotu paliwa, niż wystawienie jakiegokolwiek świadectwa. Również penalizacja na gruncie prawa administracyjnego zachowania polegającego na wystawieniu świadectwa jakości paliwa stałego niezgodnie ze stanem faktycznym, została motywowana przez ustawodawcę, potrzebą zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie do nabywanego produktu, a zatem potrzebą zapewnienia świadomości odnośnie do rzeczywistej relacji ceny do jakości (parametrów) nabywanego produktu, a tym samym potrzebą zapewnienia konsumentowi rzeczywistego prawa wyboru, a także potrzebą zapewnienia odnośnie jakości zakupionego (w tym przypadku węgla).”.*

W niniejszej sprawie w konsekwencji wystawiania przez przedsiębiorcę świadectwa jakości, którego treść w części nie znajdowała odzwierciedlenia w wynikach badań laboratoryjnych, kupujący otrzymywali informację o jakości oferowanego paliwa stałego niezgodnej ze stanem faktycznym w tym zakresie. Podsumowując, waga naruszenia prawa nie jest w tym przypadku znikoma, dlatego też nie zachodzą przesłanki do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Zgodnie brzmieniem ww. przepisu, przesłanka zaprzestania

naruszania prawa musi bowiem wystąpić łącznie z przestanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia w wymaganym terminie.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

1) usunięcie naruszenia prawa lub

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa” - tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”*). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego

parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Co więcej, organ uznał, iż w przedmiotowej sprawie pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że wymierzenie kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie jest zasadne. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego w niniejszej sprawie wyniosła, jak ustalono w toku kontroli, 26 000 zł, a więc nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy, *„Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli”*.

Organ wziął pod uwagę, że wobec przedsiębiorcy w wyniku kontroli przeprowadzonych w przeszłości nie stwierdzono naruszenia przepisów ustawy, a także uwzględniono przedłożoną przez przedsiębiorcę informację z dnia 20 stycznia 2026 r. o wielkości wprowadzonych do obrotu paliw stałych w 2024 roku.

Wobec powyższego, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zdecydował jak w sentencji i wymierzył stronie postępowania ustawowo przewidzianą karę pieniężną, w wysokości 10.000,00 zł.

Na podstawie art. 35e ust. 1 ustawy, kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, wskazany w sentencji decyzji, **w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna**. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 229 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac

Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.

2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 132 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Zastępca Wielkopolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Helena Kozakiewicz

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.